

Sygn. akt III RC 157/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący – SSR Liliana Wojciechowska

Protokolant – Barbara Kozieł

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 listopada 2018 r. w Ś.

sprawy z powództwa małoletniego K. Ś. (1)

przeciwko S. Ś.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego S. Ś. na rzecz małoletniego powoda K. Ś. (1) ur. (...) w Ś. alimenty w kwocie po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, płatne do dnia 15-tego każdego miesiąca, poczynając od dnia 7 grudnia 2018r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. ustala, że znoszą się wzajemnie pomiędzy stronami koszty zastępstwa procesowego

IV. nakazuje pobrać od pozwanego S. Ś. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego (...) kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. wyrokowi w zakresie punktu I (pierwszego) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 157/18

UZASADNIENIE

Małoletni powód K. Ś. (1) reprezentowany przez matkę A. O. pozwem z dnia 16 sierpnia 2018r. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. Ś. alimentów w kwocie po 1200 zł miesięcznie, płatnych z góry do 15- dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat liczonymi od dnia 01 sierpnia 2018r. oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. Ponadto małoletni powód wniósł o zabezpieczenie powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego do uiszczenia małoletniemu powodowi K. Ś. (1) kwoty po 1000 zł miesięcznie do ukończenia sporu, płatnych z góry do 15- dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu wskazano, iż małoletni powód jest synem pozwanego, a rodzice powoda przez długi czas pozostawali w związku partnerskim. Matka powoda wskazała, że miesięczne koszty utrzymania małoletniego K. wynoszą 2440-2500 zł, a na powyższą kwotę składają się: wyżywienie – 540zł - 600 zł, chesne za szkołę – 450 zł, wydatki szkolne – 400 zł, odzież i obuwiu – 120 zł, środki czystości, kosmetyki – 40 zł, leki i leczenie -40 zł, opłaty za wynajem mieszkania – 1.150 zł, rozrywki i wyjazdy – 150 zł. Przedstawicielka ustawowa małoletniego przyznała, że pozwany częściowo partycypuje w kosztach utrzymania dziecka w okresie gdy syn przebywa w jego miejscu zamieszkania i zapewnia mu wyżywienie

i płaci chesne za szkołę małoletniego. Matka powoda pracuje zawodowo jako kelnerka w Niemczech i osiąga średnie dochody w kwocie 4000 zł miesięcznie, natomiast pozwany także pracuje w Niemczech jako kucharz.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz wniosku o zabezpieczenie roszczenia na czas trwania postępowania i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany podał, że partycypuje w miesięcznych kosztach utrzymania i wychowania syna w większym zakresie niż zostało to przedstawione w pozwie. S. Ś. wskazał, że syn przebywa pod jego opieką częściej niż 6-8 dni w miesiącu, a w okresie od stycznia do czerwca 2018r. małoletni przebywał u ojca przez około 20 dni w miesiącu, pierwsza połowę lipca a we wrześniu przez połowę miesiąca. Pozwany zakwestionował koszty wyżywienia syna, wskazywane na 600 zł miesięcznie jako zawyżone oraz wydatki związane z wynajmem mieszkania za kwotę 2200 zł miesięcznie. Pozwany wskazał, że naprzemiennie z matką powoda tj. co drugi miesiąc reguluje wydatki związane z opłatami za szkołę K. w wysokości 450 zł, opłaty za kino, teatr, wycieczkę, urodziny kolegów i koleżanek. Pozwany również kupował synowi odzież, obuwie i środki czystości. W czerwcu 2018r. pozwany kupił dziecku trampolinę i hulajnogę, wyjeżdżał do S. do P., nad jezioro do W.. Pozwany podniósł, że matka małoletniego poza miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 4000 zł otrzymuje napiwki w znacznej wysokości a także zasiłek na dziecko – 192 euro miesięcznie. Pozwany zatrudniony jest w Niemczech na stanowisku kucharza a jego miesięczny dochód wynosi 1100 euro i zamieszkuje z rodzicami w domu, który stanowi ich własność, zajmuje parter domu i płaci połowę wysokości rachunków w kwocie 1500 zł. Koszty dojazdu do pracy to 200 zł miesięcznie, na wyżywienie wydaje 500 zł, środki czystości 150 zł, na odzież 150 zł, obuwie 100 zł. Podniósł, że w związku z tym, że sprawuje on osobistą pieczę nad małoletnim powodem w takim samym zakresie jak przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda nie jest zasadne żądanie renty alimentacyjnej, albowiem koszty utrzymania i wychowania powoda pomiędzy rodzicami znoszą się wzajemnie.

Postanowieniem z dnia 17 października 2018r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu w pkt.1 udzielił zabezpieczenia roszczenia na czas trwania postępowania w ten sposób, że zobowiązał pozwanego S. Ś. do zapłaty alimentów na rzecz małoletniego powoda K. Ś. (1) urodzonego (...) w Ś. w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatnych do 15 – tego dnia każdego miesiąca, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda- A. O. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 sierpnia 2018r. i w pkt.2 oddalił wniosek w pozostałym zakresie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. Ś. (1) urodził się (...) w Ś. i pochodzi z nieformalnego związku (...).

Bezsporne

K. Ś. (1) ma 11 lat i jest uczniem V klasy Szkoły Podstawowej (...) Towarzystwa Szkoły (...) w Ś.. Mieszka z matką. Małoletni utrzymuje z ojcem kontakty, spędza z ojcem każdy weekend od piątku po południu do niedzieli oraz chodzi do ojca w tygodniu po szkole, kiedy nie zdąży na autobus. Wówczas kiedy jest głodny spożywa u pozwanego obiad. Małoletni średnio spędza u pozwanego około 10 dni w miesiącu. Rodzice powoda nie wnosili o sądowe uregulowanie kontaktów z synem. W ubiegłym roku i przed wakacjami małoletni spędzał u ojca więcej czasu, prawie połowę miesiąca, co mu odpowiadało. Pozwany za szkołę syna płaci chesne w wysokości 475 zł. co drugi miesiąc, na przemian z matką chłopca. Pozwany przed wniesieniem pozwu nie przekazywał dobrowolnie matce dziecka na utrzymanie syna żadnych pieniędzy. Pozwany kupuje małoletniemu prezenty, w zeszłym roku był to playstation, hulajnoga, trampolina. Pozwany kupuje sam lub przekazuje pieniądze swojej matce i ona kupuje małoletniemu buty, bluzy. Kiedy małoletni przebywa u ojca ma zapewnione wyżywienie i utrzymanie oraz ma swój pokój i konieczne przybory szkolne: zeszyty i książki. Miesięczne usprawiedliwione koszty utrzymania powoda wynoszą: wyżywienie - 500 zł, odzież i obuwie – 120 zł, kosmetyki i środki czystości – 100 zł tj. łącznie: 720 zł. Koszty związane ze szkołą małoletniego: ubezpieczenie – 60 zł rocznie (5 zł miesięcznie), składki klasowe, komitet rodzicielski- 100 zł rocznie (8,30 zł miesięcznie), książki do języka niemieckiego- 90 zł rocznie (7,50 zł miesięcznie), ćwiczenia do matematyki - 25 zł rocznie (2 zł miesięcznie), korepetycje z języka niemieckiego – 140 zł, z historii i z matematyki - 400 zł, telefon - 30 zł, łączne 590,80 zł. Udział małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania przez 10 dni w miesiącu które dodatkowo spędza u matki tj.1/3 z 1.140

zł -380 zł. Małoletni jest zdrowy, rzadko choruje. W obecnym roku szkolnym nie dostaje od rodziców kieszonkowego z uwagi na likwidację sklepiku szkolnego.

Dowody:

- odpis zupełnego aktu urodzenia małodetniego – k.9
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małodetniego powoda k.45-47
- wysłuchanie małodetniego powoda k.55
- zeznania świadka M. Ś. k.69-70
- zeznania świadka P. Ś. k.70-71
- zeznania świadka K. Ś. (2) k.71-72
- rachunki k. 17-22,
- dowody wpłaty k. 26, 27

Matka małodetniego A. O. ma 30 lat, pracuje jako kelnerka w B. w Niemczech. Zamieszkuje wraz z synem w wynajmowanym 3- pokojowym mieszkaniu o powierzchni około 60 m² i tylko z synem prowadzi gospodarstwo domowe. Przedstawicielka ustawowa małodetniego powoda pracuje od godz. 17:00 do 21:00 lub 22:00 i zarabia około 4000 zł plus napiwki około 400 zł miesięcznie, łącznie 4400 zł. Miesięczny koszt utrzymania mieszkania to czynsz najmu 2200 zł i opłaty za prąd - 80 zł. Miesięczne wydatki z tytułu utrzymania matki powoda wynoszą łącznie 1310 zł i obejmują : wyżywienie - 300 zł, ubrania i obuwie –100 zł, kosmetyki i środki czystości –150 zł, telefon i Internet -256 zł, TV –54 zł, dojazdy do pracy – 450 zł.

Dowody:

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małodetniego powoda k.45-47
- umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 23-25

Pozwany S. Ś. ma 39 lat, pracuję jako kucharz w H. i obecnie zamieszkuje wraz z rodzicami, zajmuje parter domu. Uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 1124 euro netto (około 4500 zł). Miesięczne wydatki pozwanego wynoszą: wyżywienie –300 zł, odzież – 150 zł, obuwie – 150 zł, środki czystości –100 zł, telefon –40 zł, dojazdy do pracy – 200 zł. Pozwany pokrywa opłaty za ogrzewanie domu rodziców i płaci rachunki za swoje zużycie prądu i wody, łącznie 1500 zł miesięcznie. Posiada zobowiązania finansowe – raty 120 zł i 350 zł, nie posiada oszczędności. Łączne koszty utrzymania pozwanego to 2910 zł. Pozwany utrzymuje regularne kontakty z synem: zabiera syna na weekendy do siebie, wyjeżdża z synem do S. do P., na wakacje do W.. Dodatkowo kupuje mu prezenty, zabawki, obuwie i ubrania.

Dowody:

- przesłuchanie pozwanego k.47-49
- zeznania świadka M. Ś. k.69-70
- zeznania świadka P. Ś. k.70-71
- zeznania świadka K. Ś. (2) k.71-72

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przedmiocie alimentów na rzecz małoletniego powoda częściowo zasługiwało na uwzględnienie co do kwoty po 600 zł, a w pozostałym zakresie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na dowodach szczegółowo wskazanych przy stanie faktycznym, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, albowiem strony nie zakwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów; jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności ww. dokumentów. Ponadto podstawę ustaleń faktycznych stanowiły zeznania przedstawicielki ustawowej powoda i pozwanego przesłuchanych w charakterze stron oraz zeznania świadków, które Sąd uznał za zgodne z prawdą.

Powództwo zostało oparte o treść przepisu art. 133 § 1 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego (w skrócie k.r.o.), zgodnie z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Należy przy tym wskazać, iż stosownie do treści art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Dlatego też rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (opieki, mieszkania, wyżywienia, odzieży, higieny osobistej, leczenia), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (w tym kształcenia) oraz dostarczenia wypoczynku. Jednakże zawsze dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia, stosownej do wieku i pory roku odzieży, środków ochrony zdrowia, kształcenia oraz pieczy nad jego osobą i majątkiem. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności zobowiązanego. Dochody rodziców mogą nie wystarczać na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb dzieci. Według pkt XII uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1976 r. (III CZP 46/75, OSNCP 1976, nr 9, poz. 184) podzielaną przez Sąd Rejonowy konsekwencją obowiązywania zasady równej stopy życiowej jest to, że rodzice w żadnym razie nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Pogląd ten podzielono i uzupełniono pkt IV uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego z 16 grudnia 1987 r. (III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42) (zob. również np. wyroki SN: z 21 stycznia 1999 r., I CKN 1292/98; z 6 stycznia 2000 r., I CKN 1077/99; z 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99; z 16 stycznia 2001 r., II CKN 40/99). W przywołanej uchwale Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. wskazano również, że zawsze zachodzi potrzeba zachowania rozsądnej równowagi pomiędzy zaspokojeniem potrzeb uprawnionego a poziomem życia zobowiązanego.

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda K. Ś. (1) oraz wskazany udział pozwanego S. Ś. w zaspakajaniu tych potrzeb, wymagał zasądzenia od pozwanego alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie, płatnych z góry do 15-go każdego miesiąca (pkt. I wyroku). Sąd zasądził alimenty z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat od dnia wyrokowania, ponieważ na czas trwania postępowania udzielił zabezpieczenia zobowiązując pozwanego do zapłaty na rzecz małoletniego kwoty alimentów po 600 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo (pkt. II wyroku).

Należy podkreślić, że małoletni K. Ś. (1) jest synem pozwanego, a więc obowiązek partycypowania w kosztach utrzymania małoletniego jest bezsporny. Małoletni powód ma obecnie 11 lat i nie posiadają żadnego majątku, a zatem cały ciężar jego utrzymania spoczywa na rodzicach. Sąd w trakcie postępowania ustalił, że w związku z tym, że małoletni spędza u ojca średnio 10 dni w miesiącu, a w tym czasie pozwany ponosi koszty związane z utrzymaniem, wyżywieniem i wychowaniem syna a zatem 1/3 czasu w miesiącu, a u matki 2/3 czasu w miesiącu to zdaniem Sądu pozwany powinien dodatkowo ponosić połowę kosztów (1/2 z 1/3) związanych z wydatkami, kiedy małoletni spędza czas u matki. Sąd uwzględnił przy tym okoliczność, że koszty jakie ponosi ojciec i matka małoletniego przez 1/3 miesiąca znoszą się wzajemnie z uwagi na to, że wysokość kosztów utrzymania mieszkania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda i jego wyżywienia syna w okresie kiedy przebywa on u matki jak i u ojca są zbliżone. Rozliczenia

wymagały również tzw. stałe wydatki związane z opłatami związanymi ze szkołą i korepetycjami – łącznie 590,80 zł (poza czesnym, które rodzice uiszczają po połowie) oraz koszty wyżywienia, ubrania i utrzymania w 1/3 miesiąca, kiedy małoletni przebywa u matki tj. 240 zł. Sąd ustalił, że uzasadnione wydatki na wyżywienie powoda wynoszą 500 zł miesięcznie, natomiast wydatki na odzież i obuwiu to koszt 120 zł miesięcznie, wydatki na środki czystości i kosmetyki 100 zł tj. 720 zł miesięcznie (1/3 to 240 zł). Ponadto udział w kosztach utrzymania mieszkania w 1/3 miesiąca tj. 380 zł co łącznie daje kwotę 1210,80 zł. Te zdaniem Sądu powinny być podzielone pomiędzy rodzicami po połowie tj. po 605,40 zł.

Sąd ustalając wysokość alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego powoda wziął pod uwagę okoliczność, że zarówno na matce jak i na ojcu spoczywa ciężar związany z opieką nad małoletnim i jego wychowaniem, ponieważ małoletni spędza u ojca średnio 10 dni w miesiącu tj. każdy weekend od piątku po szkole do niedzieli wieczorem. Jednakże z uwagi na fakt, że rodzice małoletniego obecnie nie sprawują opieki naprzemiennej nad synem, to w części w jakiej małoletni przebywa u matki pozwany powinien partycypować w kosztach jego utrzymania oraz ponosić w połowie koszty związane z opłatami szkolnymi i zajęciami dodatkowymi małoletniego. Dlatego też w ocenie Sądu zasądzona kwota alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie jest zasadna z uwagi na wysokość dochodów osiągniętych przez pozwanego, jego stopę życiową i w tej wysokości nie stanowi dla niego nadmiernego obciążenia. Pozwanemu po uwzględnieniu jego stałym miesięcznych wydatków z tytułu utrzymania i wyżywienia oraz po uregulowaniu zobowiązań finansowych do dyspozycji pozostaje kwota 1600 zł, natomiast przedstawicielce ustawowej kwota 1860 zł. Sąd ustalając wysokość alimentów należnych od pozwanego miał również na względzie, że pozwany również przyczynia się do wychowania małoletniego powoda poprzez osobiste starania w jego wychowanie a także spędzając z nim czas w wakacje i w weekendy, zabierając go do S. do P., kupuje dziecku zabawki, prezenty, ubrania. Nie ma przy tym znaczenia że albo sam kupuje potrzebne rzeczy małoletniemu albo przekazuje na ten cel swojej matce a babci chłopca, która zakupuje potrzebna odzież, obuwiu i przybory szkolne.

Sąd o kosztach postępowania orzekł w punkt III wyroku w oparciu o art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd zniósł wzajemnie pomiędzy stronami koszty zastępstwa procesowego mając na uwadze, że każda ze stron wygrała i przegrała proces w 50%.

Oplata sądowa w kwocie 360 zł została ustalona w oparciu o art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zgodnie z którą opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe i wynosi ona 5% wartości przedmiotu sporu. Wobec orzeczonych alimentów od pozwanego w kwocie po 600 zł miesięcznie, wartość przedmiotu sporu wynosiła 7.200 zł i od tej kwoty zostało pobrane 5% wartości tytułem opłaty sądowej tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa (punkt IV wyroku).

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł w punkcie V wyroku, mając na względzie treść art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., w myśl którego Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty. Mając na uwadze powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji wyroku.